

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ ของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ในระดับมหาวิทยาลัย

ศิวพร สุวรรณมณี¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยทางครอบครัว เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน และการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ อันได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานี้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละด้าน พบว่าการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้มีผลต่อเจตคติต่อการเรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้สามารถถูกนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นได้

คำสำคัญ: 1. ปัจจัยที่สัมพันธ์ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ อีเมล note173@yahoo.com

Factors Related to Learning Achievement in Studying Business English of Thai Students: A Case Study of Fundamental Business English Course in University Level

Siwaporn Suvarnamani²

Abstract

The objectives of this study are to study the factors related to learning achievement on 412105 Fundamental Business English Course. These factors consisted of educational backgrounds, family backgrounds, attitude towards studying, studying behaviors and teaching management. The samples of this study were Arts, Science, Pharmacy and Engineering students who registered the 412105 Fundamental Business English course of the academic year 2/2016. The data were collected by questionnaires of 5 rating scales which then, were analyzed by Microsoft Excel Program, to find the frequency, percentage, average, standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. The findings showed that there were positive relationships between teaching management and learning achievement of 412105 Fundamental Business English Course at the 0.05 level of significance. In addition, there were positive relationships between teaching management and attitude towards studying, attitude towards studying and teaching management were positively related to learning behaviors and educational backgrounds were related to studying behaviors with statistics significance of 0.05. The findings could reflect that teaching management in this course was related to learners' attitudes towards studying, which had a positive effect on studying behaviors. This finally led to good learning achievement. Therefore, this teaching management process may be applied in other courses.

Keyword: 1. Correlation factors 2. Learning Achievement 3. Fundamental Business English

² Lecturer at Faculty of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
E-mail Address: note173@yahoo.com

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากโลกปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) และยิ่งถือได้ว่าเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ หรือแม้แต่ข้ามทวีปนั้น เป็นเรื่องที่ย่างยิ่งขึ้น ประกอบกับมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ อาทิ การที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community หรือ AEC) สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การค้าและธุรกิจระหว่างประเทศเกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และด้วยเหตุนี้เองภาษาอังกฤษซึ่งนับว่าเป็นภาษากลาง (Lingua Franca) ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศจึงทวีความสำคัญตามไปด้วย กล่าวคือ บริษัทและหน่วยงานห้างร้านต่างๆ ล้วนต้องการบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีและมีพื้นความรู้ทางด้านธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้เล็งเห็นความสำคัญ และพยายามปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานเสมอมา รวมทั้งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักที่ว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้โดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักสูตร อาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน นักศึกษา การวัดและประเมินผล และปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ในหลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2554 ได้บรรจุรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน (Fundamental Business English) ซึ่งมีลักษณะรายวิชาเป็นวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสให้นักศึกษาจากทุกชั้นปีและทุกคณะวิชาในมหาวิทยาลัย สามารถลงทะเบียนเรียนได้ตามความสนใจ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ค่อนข้างมีความหลากหลายทั้งทางด้านความรู้พื้นฐานเดิมและด้านปัจจัยทางครอบครัว การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานี้จึงมีความน่าสนใจ ดังนั้น เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีลักษณะเช่นนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมในการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวข้างต้น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บททวนวรรณกรรม

ในส่วนของการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำวิจัยไว้มากมายอย่างต่อเนื่องตลอดหลายปีที่ผ่านมา เพื่อให้การเรียนการสอน

ในแต่ละวิชาที่ตนเองรับผิดชอบนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาทิ ในด้านความรู้พื้นฐานเดิม (Intarasarn, 1997: 24) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า พื้นฐานความรู้เดิมสามารถ พยากรณ์การเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77 และ Dennis (as cited in Somchaiwong, 2012: 4) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักศึกษาอินเดียน อเมริกันลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน และการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษ มหาวิทยาลัย North Dakota ได้ผลการศึกษาในทำนองเดียวกัน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนระดับ มหาวิทยาลัยได้ดี ในด้านปัจจัยทางครอบครัว (Suthatsanee, 1982) ได้กล่าวถึงองค์ ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า องค์ประกอบทางครอบครัว อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนด้วย และ (as cited in Boonyawat, 1998: 17) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะหรือสภาพทางครอบครัวกับผลการเรียนของนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษา พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในทิศทางบวก

นอกจากนั้น Anastasia (as cited in Suwarnnurak, 1999: 24) ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสติ ปัญญา และปัจจัยทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งได้แก่ทัศนคติต่อวิชาการศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

(Wasanasomsithi, 1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ประชากรของการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 2 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2542 ผลของการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียน ในเกณฑ์ดีนั้น จะไม่มีสไตล์ใดที่ตนเองชื่นชอบเป็นพิเศษ หรือกล่าวอีกทางก็คือ ผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีนั้นจะชอบเรียนในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้

(Jitchinakul, 2008) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ผลของการศึกษาพบว่า นิสิตที่นักศึกษาปฏิบัติมากในการเรียน ได้แก่ การอ่าน หนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบในแต่ละครั้ง และไม่่วงนอนในขณะที่เรียน นิสิตที่นักศึกษา ปฏิบัติค่อนข้างมาก ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนก่อนเวลา การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการจดสาระสำคัญหรือขีดเส้นใต้เนื้อหาที่เรียนเพื่อช่วยความจำ ส่วนนิสิตที่นักศึกษา

ปฏิบัติค่อนข้างน้อย ได้แก่ การจัดทำกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในวันเวลาที่ว่าง การอ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียน และการจดคำบรรยายในชั้นเรียนด้วยตนเอง และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเวลาที่ว่างจากการเรียน เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 พบว่า เพศกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านครอบครัว และที่พ่อกำลังกับนิสัยในการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่กำลังศึกษา

(Sukvijit, 2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านครอบครัวในส่วนของความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ปัจจัยด้านห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน แต่จากการสัมภาษณ์และคำถามปลายเปิด นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การสอนและวิธีการสอนของอาจารย์มีความสำคัญต่อการสนใจเรียนเพิ่มขึ้น นักศึกษาต่างคณะกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความคาดหวังในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 2.40

(Somchaiwong, 2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา BUS302 การเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานธุรกิจ ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมในการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา BUS302 การเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 115 คน พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม และพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา BUS302 การเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างกว้างขวาง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มีความแตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา คือ

กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลาย เพราะว่ามีนักศึกษาที่ลงทะเบียนนั้นมาจากหลากหลาย คณะและชั้นปี

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าระดับคะแนน A, B+, B, C+, C, D+, D, F) ในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2-4 จากคณะอักษรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 31 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 29 คน

ตัวแปรในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน อันได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมในการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน และตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามในผลงานวิจัยของ (Somchaiwong, 2012) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมถึงปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ประกอบด้วยรายละเอียด 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเพียงข้อเดียว และให้เติมคำตอบลงในช่องว่าง ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาภาคเรียนที่ 1/2559 ประเภทของวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ประเภทของห้องเรียนใน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน และให้กรอกค่าระดับคะแนน A, B+, B, C+, C, D+, D หรือ F

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ความกว้างของอัตรภาคชั้น = (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด) / จำนวนชั้น
ดังนั้น ความกว้างของอัตรภาคชั้น = $(5 - 1) / 5 = 0.8$ ได้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

4.20 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.40 – 4.19 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

2.60 – 3.39 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

1.80 – 2.59 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

1.00 – 1.79 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ทั้งนี้แบบสอบถามดังกล่าวได้รับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปแจกให้นักศึกษาในคาบเรียนสุดท้าย โดยขอความร่วมมือให้นักศึกษากรอกและส่งคืนพร้อมกันในวันที่ประกาศค่าระดับคะแนน

หลังจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ อันได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 29 คน แบ่งเป็นนักศึกษาเพศชาย จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.59 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

และเป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 21 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 72.41 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 มี 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45 นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 มี 13 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 44.83 นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49 มี 8 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 27.59 นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสม 3.50-4.00 มี 7 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 24.14

2. นักศึกษาทุกคนมีคุณวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 100

3. นักศึกษาเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในห้องเรียนประเภท EP (English Program) มีจำนวน 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45 ห้องเรียนประเภท MEP (Mini English Program) จำนวน 2 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6.90 ห้องเรียนประเภท Gifted หรือ TEP (Talent Education Program) จำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.24 ห้องเรียนประเภท SME (Science Math English) จำนวน 2 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6.90 ห้องเรียนประเภท IEP (Intensive English Program) จำนวน 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45 ห้องเรียนธรรมดาทั่วไป จำนวน 17 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 58.62 อื่น ๆ จำนวน 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45

4. บิดาของนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.24 จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด บิดาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.24 บิดาที่มีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 3 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 10.34 บิดาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 15 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 51.72 บิดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45

5. มารดาของนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 6 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 20.69 จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด มารดาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 6 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 20.69 มารดาที่มีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.45 มารดาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 14 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 48.28 มารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6.90

6. นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 3 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 10.34 นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 12 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 41.38 นักศึกษาที่รายได้

เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 3 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 10.34 นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.24 นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ที่ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป บาท มีจำนวน 6 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 20.69

7. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมในการเรียน และการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามประเด็น

เจตคติต่อการเรียน	ระดับเจตคติต่อการเรียน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. เชื่อว่าวิชานี้มีความสำคัญ	0.00	0.00	0.00	11.00	18.00	4.62	0.49	มากที่สุด
	0.00	0.00	0.00	37.93	62.07			
2. เชื่อว่าวิชานี้มีประโยชน์	0.00	0.00	0.00	5.00	24.00	4.83	0.38	มากที่สุด
	0.00	0.00	0.00	17.24	82.76			
3. รู้สึกสนุกและกระตือรือร้น	0.00	0.00	8.00	14.00	7.00	3.97	0.73	มาก
	0.00	0.00	27.59	48.28	24.14			
4. รู้สึกว่าเนื้อหาวิชาง่ายต่อการเข้าใจ	0.00	2.00	1.00	15.00	11.00	4.21	0.82	มากที่สุด
	0.00	6.90	3.45	51.72	37.93			
5. รู้สึกว่าทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ	0.00	0.00	2.00	13.00	14.00	4.41	0.63	มากที่สุด
	0.00	0.00	6.90	44.83	48.28			
6. รู้สึกมีกำลังใจในการเรียน	0.00	0.00	5.00	14.00	10.00	4.17	0.71	มาก
	0.00	0.00	17.24	48.28	34.48			
7. รู้สึกพึงพอใจที่เนื้อหาวิชาเชื่อมโยงกัน	0.00	0.00	2.00	12.00	15.00	4.45	0.63	มากที่สุด
	0.00	0.00	6.90	41.38	51.72			
8. รู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ	0.00	0.00	1.00	13.00	15.00	4.48	0.57	มากที่สุด
	0.00	0.00	3.45	44.83	51.72			
9. ไม่รู้สึกกังวลเรื่องผล การเรียน	1.00	6.00	5.00	10.00	7.00	3.55	1.18	มาก
	3.45	20.69	17.24	34.48	24.14			
10. รู้สึกฉลาดและรอบรู้มากขึ้น	0.00	0.00	6.00	13.00	10.00	4.14	0.74	มาก
	0.00	0.00	20.69	44.83	34.48			
รวม						4.28	0.69	มากที่สุด

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ (ตารางที่ 1) พบว่า ข้อที่นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนมากที่สุด คือข้อ 2 “ฉันเชื่อว่าวิชานี้มีประโยชน์” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83) รองลงมาคือข้อ 1 “ฉันเชื่อว่าวิชานี้มีความสำคัญ” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62) และข้อ 8 “ฉันรู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48) ตามลำดับ ส่วนข้อที่นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนน้อยที่สุด คือข้อ 9 “ฉันไม่รู้สีกังวลเรื่องผลการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานธุรกิจ” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามประเด็น พฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียน	ระดับพฤติกรรมการเรียน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉย ๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. เข้าเรียนวิชานี้สม่ำเสมอไม่เคยขาด	0.00	1.00	4.00	10.00	14.00	4.28	0.84	มากที่สุด
	0.00	3.45	13.79	34.48	48.28			
2. เข้าเรียนตรงเวลา	0.00	0.00	10.00	13.00	6.00	3.86	0.74	มาก
	0.00	0.00	34.48	44.83	20.69			
3. อ่านเอกสารประกอบการสอนมาก่อน	0.00	4.00	17.00	6.00	2.00	3.21	0.77	ปานกลาง
	0.00	13.79	58.62	20.69	6.90			
4. ตั้งใจฟังและจดบันทึกเนื้อหา	0.00	0.00	3.00	21.00	5.00	4.07	0.53	มาก
	0.00	0.00	10.34	72.41	17.24			
5. สอบถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ	1.00	0.00	14.00	11.00	3.00	3.52	0.83	มาก
	3.45	0.00	48.28	37.93	10.34			
6. ทำแบบฝึกหัดส่งตามกำหนด	0.00	0.00	2.00	13.00	14.00	4.41	0.63	มากที่สุด
	0.00	0.00	6.90	44.83	48.28			
7. ทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง	0.00	0.00	2.00	12.00	15.00	4.45	0.63	มากที่สุด
	0.00	0.00	6.90	41.38	51.72			
8. ใช้เวลาว่างในการทบทวนบทเรียน	0.00	0.00	16.00	11.00	2.00	3.52	0.63	มาก
	0.00	0.00	55.17	37.93	6.90			
9. แลกเปลี่ยนและทบทวนร่วมกับเพื่อน	0.00	0.00	13.00	13.00	3.00	3.66	0.67	มาก
	0.00	0.00	44.83	44.83	10.34			
10. ค้นคว้าเพิ่มเติม	0.00	1.00	16.00	9.00	3.00	3.48	0.74	มาก
	0.00	3.45	55.17	31.03	10.34			
รวม						3.84	0.70	มาก

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่า มีพฤติกรรมการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ (ตารางที่ 2) พบว่าข้อที่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนมากที่สุด คือข้อ 7 “ฉันทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) รองลงมาคือ ข้อ 6 “ฉันทำแบบฝึกหัดส่งตามกำหนด” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) และข้อ 1 “ฉันเข้าเรียนวิชานี้สม่ำเสมอไม่เคยขาด” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28) ตามลำดับ ส่วนข้อที่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนน้อยที่สุด คือข้อ 3 “ฉันอ่านเอกสารประกอบการสอนล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปัจจัยการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ระดับการจัดการเรียน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉย ๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	0.00	2.00	4.00	6.00	8.00			
1. จำนวนนักศึกษาไม่มากเกินไป	0.00	2.00	0.00	19.00	8.00	4.14	0.74	มาก
2. อุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อม	0.00	0.00	1.00	16.00	12.00	4.38	0.56	มากที่สุด
3. สภาพห้องเรียนสะอาดเรียบร้อย	0.00	0.00	4.00	13.00	12.00	4.28	0.70	มากที่สุด
4. อุดหนุนภายในห้องไม่เย็นเกินไป	0.00	2.00	5.00	14.00	8.00	3.97	0.87	มาก
5. ชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์เหมาะสม	0.00	0.00	3.00	15.00	11.00	4.28	0.65	มากที่สุด
6. เอกสารประกอบการสอนสอดคล้อง	0.00	0.00	1.00	12.00	16.00	4.52	0.57	มากที่สุด
7. แบบฝึกหัดช่วยเสริมความเข้าใจ	0.00	0.00	1.00	12.00	16.00	4.52	0.57	มากที่สุด
8. เกณฑ์ที่ใช้วัดผลการเรียนเหมาะสม	0.00	0.00	2.00	13.00	14.00	4.41	0.63	มากที่สุด
9. มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน	0.00	0.00	3.00	10.00	16.00	4.45	0.69	มากที่สุด
10. รูปแบบการสอนเหมาะสม	0.00	0.00	1.00	12.00	16.00	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	0.00	0.00	3.45	41.38	55.17	4.34	0.66	มากที่สุด

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่ามีการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ (ตารางที่ 3) พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดนั้นมี 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 “เอกสารประกอบการสอนสอดคล้อง” ข้อ 7 “แบบฝึกหัดช่วยเสริมความเข้าใจ” และ ข้อ 10 “รูปแบบการสอนเหมาะสม” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52) รองลงมา คือข้อ 9 “มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) และข้อ 8 “เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลการเรียนมีความเหมาะสม” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) ตามลำดับ ส่วนข้อที่นักศึกษามีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด คือข้อ 4 “อุณหภูมิภายในห้องเรียนไม่เย็นเกินไป” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้โดยใช้การทดสอบทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. การทดสอบทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมในการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน ได้ผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรอิสระ	ผลการวิเคราะห์		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		ผลการวิเคราะห์
	คำนวณ	ตาราง	
ความรู้พื้นฐานเดิม			
◆ เกรดเฉลี่ยสะสม	0.02	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ ประเภทของห้องเรียน	0.02	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
ปัจจัยทางครอบครัว			
◆ ระดับการศึกษาของบิดา	- 0.07	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ ระดับการศึกษาของมารดา	0.11	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	- 0.02	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
เจตคติต่อการเรียน	0.58	0.367	สัมพันธ์กัน
พฤติกรรมในการเรียน	0.26	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
การจัดการเรียนการสอน	0.61	0.367	สัมพันธ์กัน

สมมติฐาน ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้พื้นฐานเดิม กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) เกณฑ์เฉลี่ยสะสมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ประเภทของห้องเรียนของนักศึกษาในระดับการศึกษาก่อนหน้านี้ มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน ปัจจัยทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางครอบครัว กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน พฤติกรรมในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมในการเรียน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า พฤติกรรมในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน การจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการเรียนการสอน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า การจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การทดสอบทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว และด้านการจัดการเรียนการสอน ได้ผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันกับเจตคติต่อการเรียน

ตัวแปรอิสระ	ผลการวิเคราะห์		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์
	จำนวน	ตาราง	
ความรู้พื้นฐานเดิม			
◆ เกรดเฉลี่ยสะสม	0.30	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ ประเภทของห้องเรียน	0.30	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
ปัจจัยทางครอบครัว			
◆ ระดับการศึกษาของบิดา	0.14	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ ระดับการศึกษาของมารดา	0.17	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	0.25	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
การจัดการเรียนการสอน	0.74	0.367	สัมพันธ์กัน

สมมติฐาน ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้พื้นฐานเดิม กับ เจตคติต่อการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ประเภทของห้องเรียนของนักศึกษาในระดับการศึกษาก่อนหน้านี้ มีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน ปัจจัยทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางครอบครัว กับ เจตคติต่อการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน การจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการเรียนการสอน กับ เจตคติต่อการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า การจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ เจตคติต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3. การทดสอบทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเรียน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านปัจจัยทางครอบครัว ด้านเจตคติต่อการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน ได้ผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันกับพฤติกรรมในการเรียน

ตัวแปรอิสระ	ผลการวิเคราะห์		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์
	คำนวณ	ตาราง	
ความรู้พื้นฐานเดิม			
◆ เกณฑ์เฉลี่ยสะสม	0.41	0.367	สัมพันธ์กัน
◆ ประเภทของห้องเรียน	0.41	0.367	สัมพันธ์กัน
ปัจจัยทางครอบครัว			
◆ ระดับการศึกษาของบิดา	-0.01	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ ระดับการศึกษาของมารดา	0.03	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
◆ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	0.22	0.367	ไม่สัมพันธ์กัน
เจตคติต่อการเรียน	0.63	0.367	สัมพันธ์กัน
การจัดการเรียนการสอน	0.38	0.367	สัมพันธ์กัน

สมมติฐาน ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้พื้นฐานเดิม กับ พฤติกรรมในการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) เกณฑ์เฉลี่ยสะสมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ประเภทของห้องเรียนของนักศึกษาในระดับการศึกษา ก่อนหน้า มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน ปัจจัยทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางครอบครัว กับ พฤติกรรมในการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า

1) ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2) ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียน กับ พฤติกรรมในการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน การจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการเรียน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการเรียนการสอน กับ พฤติกรรมในการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า การจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษา ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา 412105 ภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นอกจากนี้ พบว่าการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อการเรียนและการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งจากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้มีผลต่อเจตคติต่อการเรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นได้

References

- Boonyawat, K. (1998). **Factors Related to Academic Achievement of Armed Forces Academies Preparatory School's Students** (ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร). Master's dissertation. National Institute of Development Administration, Bangkok, Thailand.
- Chindakul, C. (1987). **Relationships between Study Habit, Interest, Attitude and Learning Achievement in English of Mathayom Suksa Six Students in Bangkok Metropolis** (ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทักษะติดต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร). Master's dissertation. Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Doungnate, P. (2007). **Factors Related to the Academic Achievement of Intermediate Accounting II of the Sophomore Students of The Faculty of Accounting, Sripatum University Bangkok** (ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน). Bangkok: Sripatum University.
- Intarasarn, K. (1997). **Factors Affecting Mathematics Achievement of Ninth Grade Students in Educational Opportunity Expansion Schools under the Jurisdiction of the Primary Education Office of Nakhon Si Thammarat Province** (องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช). Master's dissertation. Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.

- Jitchinakul, K. (2008). **Factors Related to Studying Results of Humanities Students with Below 2.00 GPA at University of the Thai Chamber of Commerce** (ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00). Bangkok, The National Research Council of Thailand (NRCT).
- Khanitwaranan, S. (1996). **The Relationship between Study Behavior and Learning Achievement in English of the Second-year-class Pre-Cadets** (ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2). Master's dissertation. National Institute of Development Administration, Bangkok, Thailand.
- Rukthong, A. (2008). **Readiness for Autonomous Language Learning: Thai University Learners' Beliefs about EFL Learning and Use of Learning Strategies** (ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง: ความเชื่อและการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัย). Master's dissertation. Mahidol University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Somchaiwong, C. (2012). **Factors Related to Learning Achievement on BUS302 English Writing for Business Course** (ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา BUS302 การเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานธุรกิจ). Bangkok: Sripatum University.
- Sophonhiranruk, S. & Suwannatthachote, P. (2009). **Blended Learning Instruction Factors Affecting Self-directed Learning of Undergraduate Students** (ปัจจัยการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่ส่งผลต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Sukvijit, P. (2010). **A Study of Factors Affecting Learning Achievement in English Foundation Courses of Second-Year Students at Sripatum University** (การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม). Bangkok: Sripatum University.

- Suthatsanee, S. (1982). **Elementary Education (การประถมศึกษา)**. Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Suwarnnurak, K. (1999). **Discriminating Factors of Mathematics Learning Achievement of the Schools under the Jurisdiction of Nakhon Si Thammarat Provincial Primary Education Office (ปัจจัยที่จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช)**. Master's dissertation. Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Umprasert, P. (2009). **Factors Affecting Learning Accomplishment of the Strategies of Advertising Media Plan Class of Undergraduate, Faculty of Communication Arts, Sripatum University (ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม)**. Bangkok: Sripatum University.
- Wasanasomsithi, P. (1999). A Study of Learning Styles of Learners Studying English as a Foreign Language (การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). **Pasaa Paritat Journal**, 18: 102-119.
- Worrayodsri, N. (2001). **Factors Related to English Learning Achievement of Undergraduates at Rajamangala Institute of Technology South Bangkok Campus (ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้)**. Master's dissertation. Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.